

Piotr Mitura

Borowa, st. 19, gm. loco, woj.
rzeszowskie, AZP 95-70/7

Informator Archeologiczny : badania 26, 36

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czo-sondażowy, podjęto je po stwierdzeniu znacznego zniszczenia stanowiska przez zabudowę. Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 50 m², w różnych partiach stanowiska, w miejscu największej koncentracji materiału na powierzchni. Dostarczyły one stosunkowo licznych zabytków występujących w warstwie ornej. Jedyne w wykopie zlokalizowanym w centralnej części stanowiska pod warstwą współczesnego humusu wystąpiła warstwa kulturowa o miąższości do 15 cm, bogata w rozdrobniony materiał ceramiczny, oraz jeden obiekt o niewielkich wymiarach.

Pozyskany materiał, poza nielicznymi zabytkami grupy tarnobrzeszkiej, można wstępnie datować na wczesny okres wpływów rzymskich.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania zakończono.

Borowa, st. 19
gm. loco, woj. rzeszowskie
AZP 95-70/7

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Osada grupy tarnobrzeszkiej kultury lużyckiej.

Stanowisko położone jest na nieznacznie eksponowanej wydmie, na terenie wybierzy-ska piasku. Prace ratownicze rozpoczęto w wyniku zaobserwowania w profilach piaskowni zarysów obiektów. W miejscach ich występowania wytyczono wykopy o łącznej powierzchni 40 m².

Są to głównie jamy o charakterze zasobowo-odpadkowym. Występujący w nich materiał ruchomy jest typowy dla III fazy grupy tarnobrzeszkiej datowanej na okres Halsztacki — przeważa ceramiki chropowatej, zdobionej ornamentem guzków, listw plastycznych oraz dziurkami podkrawędziowymi.

Materiał złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą prowadzone tylko w przypadku dalszej eksploatacji piaskowni.

Brody Pomorskie, st. 20, gm. Gniew, woj. gdańskie patrz neolit

Bryszki, st. 3
gm. Rozprza, woj. piotrkow-
skie
AZP 77-53/3

Muzeum Okręgowe w Piotrkowie Try-
bunalskim

Badania ratownicze. Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Piotrkowie Trybunalskim. Cmentarzysko kultury pomorskiej.

W dniach 15-18 lipca 1992 r. przeprowadzono badania ratownicze na cmentarzysku kultury pomorskiej w Bryszkach, na działce Lidii Trędy. Wydobyto i zadokumentowano 2 groby ciałopalne w obstawach kamiennych, uszkodzone w trakcie eksploatacji żwiru. Nadano im numery 3 i 4 (nr 1 otrzymał grób znaleziony wcześniej na działce Wiesława Deki — kubek z niego znajduje się w posiadaniu właściciela, nr 2 grób znaleziony na działce Marka Goszcza — spalone kości i fragm. popielnicy z niego właściciel przekazał do muzeum w Piotrkowie). Wyposażenie grobów odkrytych w 1992 r. stanowiły popielnice przykryte misami oraz w grobie 4 przepalony paciorek szklany.

Przebadano teren o powierzchni 27 m² (wykop 5 x 5,4 m) w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Wykop nie dostarczył materiałów zabytkowych.